

19.8.2026

Dnro 1265/03.04.04.04.09/2025

Asia Hyvinvointialueen palvelussuhdeturva

Valittaja Teemu Melan

Päätös, josta valitetaan

Satakunnan hyvinvointialue, aluehallitus, 17.6.2025 § 230

Vastuuyksikön päällikkö on 9.4.2025 irtisanonut Teemu Melanin sosiaalityöntekijän virkasuhteen päättymään kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain (viranhaltijalaki) 35 §:n perusteella ja noudattaen yhden kuukauden irtisanomisaikaa. Päätöksen perustelujen mukaan Melanilla ei ole sosiaalihuollon ammattihenkilöistä annetun lain 7 §:n (817/2015) mukaista lupaa toimia sosiaalityöntekijänä.

Aluehallitus on 17.6.2025 hylännyt Melanin oikaisuvaatimuksen.

Valitus

Päätökset on kumottava. Asiassa on järjestettävä suullinen käsittely.

Irtisanomisperusteeksi on esitetty ainoastaan se, ettei Melanilla ole päätöksentekohetkellä ollut sosiaalityöntekijän virassa vaadittavaa oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Aluehallituksen valituksenalaisessa oikaisuvaatimuspäätöksessä 17.6.2025 on kuitenkin muun ohella todettu, että työnantajan sisällölliset perusteet alkuperäiselle virkasuhteen koeaikapurulle 29.2.2024 ovat edelleen olemassa. Irtisanomiseen liittyneessä kuulemistilaisuudessa 9.4.2025 ei ole viitattu koeaikapurun perusteisiin, joten Melan ei ole voinut lausua niistä eikä myöskään hakea niihin oikaisua. Melania ei näin ollen ole kuultu asiassa lain mukaisesti. Työnantaja ei ole voinut käyttää mainittuja seikkoja irtisanomisperusteena.

Irtisanomiselle ei ole ollut asiallista ja painava syytä, ja irtisanominen on ollut suhteellisuusperiaatteen vastaista. Melanille olisi tullut antaa varoituksella mahdollisuus korjata menettelynsä tai lievempänä keinona hänet olisi tullut ainoastaan pidättää virantoimituksesta. Irtisanominen on perustunut Sosiaali-

ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston (jäljempänä Valvira) päätöksiin 10.6.2024 ja 10.2.2025, joilla on poistettu Melanin oikeus harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Melanin ei ole edes väitetty rikkoneen virkavelvollisuuksiaan. Valviran päätökset ovat perustuneet virheellisiin selvityksiin, eivätkä nämä päätökset ole olleet lainvoimaisia silloin, kun Melan on 9.4.2025 irtisanottu. Melanin oikeusturva huomioon ottaen työnantajan olisi tullut odottaa Valviran päätösten lainvoimaisuutta ennen hänen irtisanomistaan. Kysymyksessä ei ole ollut viranhaltijalain 35 §:ssä tarkoitettu viranhaltijan henkilöön liittyvä työntekoedellytysten pysyvä ja pitkäkestoinen muuttuminen.

Työnantaja ei ole tosiasiallisesti selvittänyt, olisiko Melan voitu irtisanomisen sijasta sijoittaa muihin tehtäviin. Hyvinvointialueella on ollut haettavana muun muassa lastenvalvojan vakansseja sekä kuntoutusohjaajan tehtävä. Melan olisi voitu koulutuksensa ja työkokemuksensa perusteella sijoittaa näihin tehtäviin.

Aluehallituksen valituksenalainen oikaisuvaatimus päätös on syntynyt puutteellisen selvityksen perusteella, koska aluehallitukselle ei ennen päätöksen tekemistä ole toimitettu muistiota kuulemistilaisuudesta 9.4.2025 eikä viranhaltijan samana päivänä tekemää irtisanomis päätöstä.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Aluehallitus on antanut lausunnon.

Hallinto-oikeus on varannut valittajalle tilaisuuden vastineen antamiseen ja oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 58 §:n 2 momentissa tarkoitetun kirjallisen lisäselvityksen toimittamiseen.

Melan on antanut vastineen, jossa on vaadittu, että hyvinvointialue veloitetaan korvaamaan Melanin oikeudenkäyntikulut siltä osin kuin niitä ei korvata valtion varoista oikeusapupäätöksen perusteella.

Hyvinvointialue on antanut lisälausunnon, johon Melan on antanut lisävastineen.

Melan on antanut lisälausuman ja toimittanut lisäselvitystä.

Merkitään

Korkein hallinto-oikeus on päätöksellään 2.2.2026 taltionumero 263 hylännyt Melanin valituslupahakemuksen Turun hallinto-oikeuden päätöksestä 10.9.2025, jolla on hylätty hänen valituksensa Valviran päätöksistä 10.6.2024, 12.6.2024 ja 10.2.2025.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää suullisen käsittelyn järjestämistä koskevan valittajan vaatimuksen.

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Hallinto-oikeus hylkää valittajan oikeudenkäyntikuluvaatimuksen.

Ratkaisun perustelut

Suullinen käsittelyn järjestäminen

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 57 §:n 1 momentin mukaan hallintotuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely, jos tuomioistuin pitää sitä tarpeellisena tai yksityinen asianosainen sitä vaatii. Suullisessa käsittelyssä voidaan kuulla asianosaista, päätöksen tehnyttä viranomaista, todistajia ja asiantuntijoita sekä ottaa vastaan muuta selvitystä.

Pykälän 2 momentin mukaan tuomioistuin voi asianosaisen vaatimuksesta huolimatta jättää suullisen käsittelyn järjestämättä, jos asian ratkaisemiseksi merkityksellisistä tosiseikoista on jo saatu riittävä selvitys, jonka perusteella asia voidaan ratkaista ilman, että tuomioistuimelle jää vartenotettavaa epäilystä tosiseikoista (2 kohta).

Pykälän 4 momentin mukaan suullista käsittelyä vaativan on ilmoitettava, minkä vuoksi sen järjestäminen on tarpeen ja mitä selvitystä hän esittäisi suullisessa käsittelyssä.

Melan on vaatinut, että hallinto-oikeus järjestää asiassa suullisen käsittelyn. Hän on esittänyt, ettei irtisanomisen aineellisten edellytysten täyttymistä ole mahdollista ratkaista ilman suullisen käsittelyn järjestämistä. Melanin mukaan hänen irtisanomisensa on perustunut pääosin hänen väitettyyn menettelyynsä viranhoidossa. Suullisessa käsittelyssä tulisi kuulla Melania näistä työnantajan esittämistä virheistä, joiden seurauksena hän on menettänyt oikeuden harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Kysymyksessä olevat seikat olivat 29.2.2024 johtaneet myös hänen virkasuhteensa purkamiseen koeajalla. Lisäksi suullisessa käsittelyssä tulisi selvittää koeaikapurkua edeltänyt tapahtumainkulku erityisesti ajalta 1.–19.2.2024. Melanilla tulisi olla myös mahdollisuus esittää kysymyksiä hyvinvointialueella lähiesihenkilönään työskennelleelle henkilölle, koska tämä on antanut Valviralle paikkansapitämättömiä tietoja.

Saadun selvityksen mukaan hyvinvointialue oli 29.2.2024 purkanut Melanin virkasuhteen koeajalla. Turun hallinto-oikeus oli 16.1.2025 antamallaan lainvoimaisella päätöksellä kumonnut Melanin koeaikapurkua koskevan päätöksen sekä siihen liittyvän aluehallituksen oikaisuvaatimuspäätöksen, koska koeaika ei ollut tullut noudattavaksi virkasuhteessa.

Valvira oli 10.6.2024 tekemällään päätöksellä kieltänyt Melania väliaikaisesti, enintään 10.6.2026 saakka, harjoittamasta sosiaalityöntekijän ammattia. Valvira oli päätöksellään 10.2.2025 kieltänyt Melania harjoittamasta sosiaalityöntekijän ammattia toistaiseksi.

Hyvinvointialueen viranhaltija on 9.4.2025 päättänyt irtisanoa Melanin virkasuhteen, koska tällä ei ole oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia.

Aluehallituksen valituksenalaisessa oikaisuvaatimuspäätöksessä on todettu, että Melanin virkasuhteen irtisanomisperusteena on ollut se, ettei hänellä ole ollut sosiaalityöntekijän virassa vaadittavaa ammatinharjoittamisoikeutta. Päätöksen kohdassa ”Irtisanominen, suhteellisuusperiaate, kevyemmän toimenpiteen arviointi” on todettu muun ohella, että sisällölliset perusteet alkuperäiselle virkasuhteen koeaikapurulle ovat edelleen olemassa. Näin ollen oikaisuvaatimuksen tekijän irtisanominen on ainoa suhteellisuusperiaatteen mukainen toimintatapa, eikä muille ratkaisuille, esimerkiksi virantoimituksesta pidättäminen sen vaihtoehtona, ole ollut syytä. Päätöksen kohdassa ”yhteenveto” on muun ohella todettu, että ottaen huomioon, että Melan on ollut irtisanomisen hetkellä jo noin kymmenen kuukauden ajan tilanteessa, jossa hänellä ei ole ollut oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia, palvelussuhteen lyhyt kesto sekä virantoimituksessa esille tulleet seikat, on työnantaja kokonaisarvioissaan todennut käsillä olevan asiallinen ja painava peruste palvelussuhteen päättämiseen irtisanomalla. Työnantajan harkinnassa on virantoimituksessa pidättäminen, eikä henkilö voi itse vaatia työnantajaa valitsemaan, mitä ratkaisua hänen kohdallaan käytetään. Kysymyksessä olevassa tilanteessa työnantaja on todennut käsillä olevan irtisanomisperusteen ja päätynyt päättämään palvelussuhteen.

Hyvinvointialue on hallinto-oikeudelle antamassaan lausunnossaan todennut muun ohella, että Melanin virkasuhde on irtisanottu, koska hänellä ei ole ollut oikeutta toimia sosiaalityöntekijän ammatissa. Virkasuhteen päättämisen perusteena ei ole käytetty muita perusteita.

Hyvinvointialue on lisälausunnossaan todennut, että oikaisuvaatimuspäätöksessä on viitattu/vedottu virantoimituksessa esille tullessiin seikkoihin, sillä hyvinvointialueen käsityksen mukaan Melanin koeaikapurun kumonnut hallinto-oikeuden päätös on perustunut keskeisesti siihen, että koeajasta ei ollut määrätty virkaanottamispäätöksessä eikä koeaikaan vetoaminen siten ole ollut lainkaan mahdollista. Hyvinvointialue on todennut, ettei se vetoa Melanin palvelussuhteen päättämisessä 9.4.2025 muihin seikkoihin kuin ammatinharjoittamisoikeuden puuttumiseen. Tämän johdosta hallinto-oikeudelle ei ole tarpeen toimittaa Melanin viranhoitoon liittyvää selvitystä.

Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa on kysymys Melanin virkasuhteen irtisanomisesta koskevan päätöksen 9.4.2025 ja oikaisuvaatimuspäätöksen 17.6.2025 lainmukaisuuden arvioimisesta. Irtisanomisesta koskevat asiat kuuluvat Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen soveltamisalaan, joissa asianosaisella on lähtökohtaisesti oikeudenmukaiseen

oikeudenkäyntiin kuuluva oikeus saada asiansa käsitellyksi suullisesti ainakin yhdessä oikeusasteessa (esimerkiksi tapaus Madaus vs. Saksa, tuomio 9.6.2016, 22 kohta). Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa tuomioistuimen on mahdollista poiketa suullisen käsittelyn toimittamista koskevasta velvollisuudesta, jos suullisen käsittelyn toimittamista koskevan vaatimuksen perusteena ovat tosiseikat, jotka eivät ole merkityksellisiä tai ratkaisevia oikeudenkäynnin lopputuloksen kannalta tai jotka eivät koske esitettävän selvityksen luotettavuutta. Tällöin on kansallisen tuomioistuimen katsottu voivan ratkaista asia asianosaisten kirjallisen selvityksen perusteella (tapaus Fröbrich v. Saksa, tuomio 16.3.2017, 36 ja 40 kohta).

Saadun selvityksen mukaan Melanin irtisanomisperusteena on ollut se, ettei hänellä ole Valviran päätöksen myötä ollut oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Hyvinvointialue on nimenomaisesti todennut, ettei se vetoa irtisanomisen perusteena muihin seikkoihin eikä näin ollen esimerkiksi virantoimituksessa esille tulleisiin seikkoihin, joihin aiempi virkasuhteen koeaikapurkua koskeva, hallinto-oikeuden 16.1.2025 kumoama päätös oli perustunut. Hyvinvointialueen selvityksen perusteella se on huomionnut Melanin virantoimituksessa esille tulleet seikat yhtenä asiana harkitessaan irtisanomista lievempiä vaihtoehtoja, kuten sitä, olisiko Melan oikaisuvaatimuksessaan esittämällä tavalla tullut ainoastaan pidättää virantoimituksesta. Melan on halunnut tulla suullisesti kuulluksi näistä virantoimituksissaan esille tulleista seikoista ja esittää näihin liittyen kysymyksiä entiselle lähiesihenkilölleen.

Asiassa on riidatonta, että Melan on Valviran päätöksillä menettänyt oikeuden harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia ensin väliaikaisesti ja sitten toistaiseksi. Irtisanomisperusteena olevan seikan olemassaolo on näin ollen riidaton. Virantoimituksessa esille tulleet seikat, joista Melan on halunnut tulla hallinto-oikeudessa suullisesti kuulluksi eivät ole olleet nyt kysymyksessä olevan irtisanomisen perusteena. Valviran päätökset Melanin ammatinharjoittamisoikeuden poistamisesta ovat 2.2.2026 alkaen tulleet lainvoimaisiksi. Hallinto-oikeus katsoo, että nyt kysymyksessä olevan asian tosiseikat ovat tulleet kirjallisessa menettelyssä riittävästi selvitettyiksi niiden oikeudellista arviointia ja ratkaisemista varten, eikä suullisen käsittelyn järjestäminen ole tarpeen nyt kysymyksessä olevan asian selvittämiseksi ja ratkaisemiseksi. Suullisen käsittelyn järjestämistä koskeva vaatimus on näin ollen hylättävä.

Pääasia

Sovellettavat ja asiaan liittyvät säännökset

Kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain (jäljempänä viranhaltijalaki) 35 §:n 1 momentin mukaan työnantaja ei saa irtisanoa virkasuhdetta viranhaltijasta johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole asiallinen ja

painava. Tällaisena syynä voidaan pitää virkasuhteesta, laista tai määräyksistä johtuvien, virkasuhteeseen olennaisesti vaikuttavien velvoitteiden vakavaa rikkomista tai laiminlyöntiä sekä sellaisten viranhaltijan henkilöön liittyvien työntekoedellytysten olennaista muuttumista, joiden vuoksi viranhaltija ei enää kykene selviytymään tehtävistään. Syyn asiallisuutta ja painavuutta arvioitaessa on otettava huomioon työnantajan ja viranhaltijan olosuhteet kokonaisuudessaan.

Pykälän 3 momentin mukaan viranhaltijaa, joka on laiminlyönyt virkasuhteesta johtuvien velvollisuuksiensa täyttämisen tai rikkonut niitä, ei kuitenkaan saa irtisanoa ennen kuin hänelle on varoituksella annettu mahdollisuus korjata menettelynsä.

Pykälän 4 momentin mukaan työnantajan on ennen irtisanomista selvitettävä, olisiko irtisanominen vältettävissä sijoittamalla viranhaltija muuhun virkasuhteeseen.

Viranhaltijalain 43 §:n 1 momentin mukaan ennen työnantajan suorittamaa irtisanomista viranhaltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi virkasuhteen päättämisen syistä perusteluineen.

Viranhaltijalain 47 §:n 1 momentin mukaan, jos viranhaltijan voidaan todennäköisin perustein epäillä syyllistyneen virantoimituksessa virkarikokseen tai muuten menetelleen siinä velvollisuuksiensa vastaisesti, hänet voidaan pidättää tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi virantoimituksesta. Pykälän 2 momentin mukaan milloin viranhaltijan voidaan todennäköisin perustein epäillä syyllistyneen rikokseen virantoimituksen ulkopuolella, hänet voidaan pidättää tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi virantoimituksesta, jos asiassa ilmenneillä seikoilla voi olla vaikutusta viranhaltijan edellytyksiin hoitaa tehtäväänsä. Pykälän 3 momentin mukaan muussa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetussa tilanteessa viranhaltija voidaan pidättää virantoimituksesta siksi ajaksi, kun viranhaltija ei voi hänestä johtuvasta syystä suorittaa asianmukaisesti virkatehtäviään.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

Hallintolain 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset.

Sosiaalihuollon ammattihenkilöistä annetun lain 7 §:n (817/2015) mukaan Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto myöntää hakemuksesta oikeuden harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia laillistettuna ammattihenkilönä henkilölle, joka on suorittanut Suomessa ylemmän korkeakoulututkinnon, johon sisältyy tai jonka lisäksi on suoritettu pääaineopinnot tai pääainetta vastaavat yliopistolliset opinnot sosiaalityössä.

Saman lain 20 §:n (817/2015) 1 momentin mukaan Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi antaa seuraamuksen sosiaalihuollon ammattihenkilön virheellisestä toiminnasta, jos sosiaalihuollon ammattihenkilö:

- 1) laiminlyö 4–6 §:ssä säädetyn velvollisuuden;
- 2) suorittaa tehtäviä, joihin hänen koulutustaan tai ammattitaitoaan on pidettävä selvästi riittämättöminä;
- 3) toimii ammattitoiminnassaan muuten olennaisesti virheellisesti.

Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa rajoittaa laillistetun ammattihenkilön ammatinharjoittamisoikeutta määräajaksi tai toistaiseksi taikka poistaa laillistetun ammattihenkilön ammatinharjoittamisoikeuden määräajaksi tai toistaiseksi.

Pykälän 4 momentin mukaan Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi ryhtyä 2 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, vain mikäli ammattihenkilön virheellinen toiminta tai tehtävien laiminlyönti ovat luonteeltaan vakavia eivätkä ammattihenkilölle annetut lievemmat seuraamukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

Saman lain 23 §:n (817/2015) mukaan käsitellessään 19–22 §:ssä tarkoitettuja asioita Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi asiakasturvallisuuden niin vaatiessa väliaikaisesti rajoittaa laillistetun ammattihenkilön ammatinharjoittamisoikeutta tai kieltää laillistettua ammattihenkilöä harjoittamasta ammattia tai kieltää väliaikaisesti nimikesuojattua ammattihenkilöä käyttämästä sosiaalihuollon ammattihenkilön ammattinimikettä.

Saman lain 30 §:n 5 momentin mukaan edellä 19–23 ja 25 §:ssä tarkoitettuja päätöksiä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

Irtisanomismenettelystä ja irtisanomisperusteesta saatu selvitys

Melan on 1.9.2023 aloittanut työskentelyn sosiaalityöntekijän virkasuhteessa Satakunnan hyvinvointialueen lasten, nuorten ja perheiden palveluissa, perhekeskus Suvituulen lapsiperheiden sosiaalipalveluissa. Hänen työtehtäviinsä on kuulunut lastensuojeluilmoitusten ja sosiaalihuoltolain mukaisten yhteydenottojen ja hakemusten käsittely, palvelutarpeen arviointi, sisältäen lastensuojelutarpeen selvitykset, sekä sosiaalihuoltolain mukaisten erityisen tuen tarpeessa olevien lasten omatyöntekijänä toimiminen, asiakkuuksista vastaaminen ja palveluihin liittyvien viranhaltijapäätösten laatiminen. Melan ei ole 29.2.2024 jälkeen työskennellyt virassa.

Melan oli virkaa edeltävästi työskennellyt sosiaalityöntekijänä Varsinais-Suomen hyvinvointialueella, josta hänestä oli tehty ilmoitus Valviraan. Ilmoituksen seurauksena Valvira oli käynnistänyt hänestä valvonta-asian.

Valvira on ensin 10.6.2024 tekemällään päätöksellä kieltänyt häntä väliaikaisesti harjoittamasta sosiaalityöntekijän ammattia ja 10.2.2025 tekemällään päätöksellä toistaiseksi. Melan on valittanut molemmista päätöksistä hallinto-oikeuteen.

Melan on 19.3.2025 päivätyllä kuulemiskutsulla kutsuttu mahdollista irtisanomistaan koskevaan kuulemistilaisuuteen. Kuulemiskutsun mukaan Melanin virkasuhteen irtisanomista on harkittu, koska häntä on Valviran päätöksillä kielletty ensin väliaikaisesti ja sitten toistaiseksi harjoittamasta sosiaalityöntekijän ammattia, eikä hänellä siten ole oikeutta toimia sosiaalityöntekijän virassa. Melan on antanut asiassa kirjallisen vastineen, ja lisäksi häntä on kuultu asiassa suullisesti 9.4.2025. Hyvinvointialueen viranhaltija on samana päivänä irtisanonut Melanin virkasuhteen ammatinharjoittamisoikeuden puuttumisen vuoksi.

Valituksenalaisen aluehallituksen oikaisuvaatimuspäätöksen perusteluissa on muun ohella todettu, että Valvira voi poistaa laillistetun ammattihenkilön ammatinharjoittamisoikeuden määräajaksi tai toistaiseksi vain, mikäli ammattihenkilön virheellinen toiminta tai tehtävien laiminlyönti ovat luonteeltaan vakavia eivätkä ammattihenkilölle annetut lievemmat seuraamukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen. Ammatinharjoittamisoikeuden poistamista koskevaa päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta. Tilanne on ollut se, ettei Melanilla ole ollut ammatinharjoittamisoikeutta eikä hän näin ollen ole voinut harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia eikä toimia kyseisessä virassa. Päätöksen perusteluissa on lisäksi todettu, että Melan ei ole oma-aloitteisesti ilmoittanut hyvinvointialueelle ammatinharjoittamisoikeutensa menettämisestä senkään jälkeen, kun hallinto-oikeus on kumonnut koeaikapurkua koskevan päätöksen. Tämä on vähentänyt entisestään luottamusta Melaniin työntekijänä sekä erityisesti hänen kyvykkyyteensä ja mahdollisuuksiinsa toimia vastuullisessa virkatehtävässä.

Oikaisuvaatimuspäätöksen perusteluissa on myös todettu, että Melanin irtisanominen on ollut ainoa suhteellisuusperiaatteen mukainen toimintatapa. Ottaen huomioon, että Melan on irtisanomishetkellä ollut jo noin kymmenen kuukauden ajan tilanteessa, jossa hänellä ei ole oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia, palvelussuhteen lyhyt kesto sekä virantoimituksessa esille tulleet seikat, on työnantaja kokonaisarviossa todennut käsillä olevan asiallinen ja painava peruste palvelussuhteen päättämiseen irtisanomalla. Työnantajan harkinnassa on virantoimituksesta pidättäminen. Kysymyksessä olevassa tilanteessa työnantaja on todennut käsillä olevan irtisanomisperusteen ja päättänyt päättämään palvelussuhteen.

Oikeudellinen arviointi irtisanomismenettelystä ja irtisanomisperusteesta

Asiassa on valituksen johdosta ensiksi arvioitava, onko Melania lain edellyttämällä tavalla kuultu ennen irtisanomista koskevan päätöksen tekemistä.

Kuten edellä on todettu, päätös Melanin irtisanomisesta on perustunut siihen, ettei hänellä ole ollut oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Työnantaja on lisälausunnossaan nimenomaisesti todennut, ettei se vetoa palvelussuhteen päättämisessä muihin seikkoihin. Hallinto-oikeus toteaa, ettei irtisanominen näin ollen ole perustunut niihin virantoimituksessa esiin tulleisiin seikkoihin, joihin aiempi koeaikapurkua koskeva ja hallinto-oikeuden kumoama päätös oli perustunut. Kuulemiskutsussa on nimenomaisesti mainittu, että irtisanomista harkitaan sen takia, ettei Melanilla Valviran päätösten takia ole oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Melan on antanut asiassa kirjallisen vastineen sekä tullut kuulluksi suullisesti. Hallinto-oikeus katsoo, että Melanilla on ennen irtisanomispäätöksen tekemistä ollut mahdollisuus esittää käsityksensä ja haluamansa selvitykset irtisanomispäätöksen perusteena olleista seikoista. Häntä on ennen päätöksen tekemistä lain edellyttämällä tavalla kuultu.

Asiassa on riidatonta, että Melan on Valviran tekemien päätöstä myötä menettänyt oikeutensa harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia ensin väliaikaisesti ja sitten toistaiseksi. Asiassa on seuraavaksi arvioitava, onko työnantajalla ollut tämän perusteella viranhaltijain 35 §:n 1 momentissa tarkoitettu asiallinen ja painava syy irtisanoa Melanin virkasuhde. Lainkohdan mukaan syyn asiallisuutta ja painavuutta arvioitaessa on otettava huomioon työnantajan ja viranhaltijan olosuhteet kokonaisuudessaan. Syyn painavuutta arvioitaessa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate.

Hallinto-oikeus toteaa, että sosiaalityöntekijän virassa toimiminen edellyttää sosiaalihuollon ammattihenkilöstä annetun lain mukaista oikeutta harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Sosiaalihuollon ammattihenkilöistä annetun lain 30 §:n perusteella Valviran päätöksiä on tullut noudattaa siitä huolimatta, että Melan oli hakenut niihin muutosta. Melan ei todetun perusteella ole enää Valviran päätösten jälkeen kyennyt suorittamaan virkatehtäviään. Kysymyksessä on sellainen viranhaltijain 35 §:n 1 momentissa tarkoitettu viranhaltijan henkilöön liittyvä työntekoedellytysten olennainen muuttaminen, jonka vuoksi viranhaltija ei enää kykene selviytymään tehtävistään. Tällaisessa tilanteessa viranhaltijain 35 §:n 3 momentti, jonka mukaan viranhaltijaa ei saa irtisanoa ennen kuin hänelle on varoituksella annettu mahdollisuus korjata menettelynsä, ei ole tullut lainkaan sovellettavaksi.

Hallinto-oikeus toteaa edelleen, että ammatinharjoittamisoikeuden poistaminen joko määräaikaisesti tai toistaiseksi on sosiaalihuollon ammattihenkilöistä annetun lain 20 §:n perusteella mahdollista vain, mikäli ammattihenkilön virheellinen toiminta tai tehtävien laiminlyönti ovat luonteeltaan vakavia eli kysymyksessä on sosiaalihuollon ammattihenkilölle annettava ankara seuraamus. Saadun selvityksen perusteella Melan ei ole ilmoittanut ammatinharjoittamisoikeutensa menettämisestä suoraan työnantajalleen. Työnantaja on osana työnantajan ja viranhaltijan olosuhteiden kokonaisarviointia voinut ottaa tämän seikan huomioon ja katsoa sen vähentäneen luottamusta Melanin kyvykkyyteen toimia virassaan. Kun otetaan lisäksi huomioon se, että Melan on ollut ilman ammatinharjoittamisoikeutta noin kymmenen kuukauden ajan ennen irtisanomispäätöksen tekemistä, hallinto-oikeus katsoo, että hyvinvointialueella on ollut asiallinen ja painava

syy irtisanoa Melanin virkasuhde siitäkin huolimatta, etteivät Valviran päätökset ole vielä irtisanomisajankohtana olleet lainvoimaisia. Irtisanomista ei ole tässä tilanteessa pidettävä suhteellisuusperiaatteen vastaisena. Viranhaltijalain 47 §:ssä säädetyn virantoimituksesta pidättämisestä päättäminen on työnantajan harkinnassa. Hyvinvointialue on katsonut, ettei virantoimituksesta pidättäminen ole tullut kysymykseen sen takia, että Melan on hoitanut virkatehtäviä vain noin puoli vuotta ennen kuin hänen virkasuhteensa on virantoimituksessa esille tulleiden seikkojen takia purettu koeajalla ja hän on ollut noin kymmenen kuukauden ajan ilman ammatinharjoittamisoikeuttaan eikä ole kertonut sen menettämisestä hyvinvointialueelle. Hallinto-oikeus katsoo, että hyvinvointialue on tässä tilanteessa harkintansa mukaan voinut irtisanoa Melania ja katsoa, ettei häntä ainoastaan pidätetä virantoimituksesta.

Uudelleensijoitusvelvoitteesta saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Melan on valituksessaan esittänyt, ettei työnantaja ole tosiasiallisesti selvittänyt, olisiko hänen irtisanomisensa ollut vältettävissä sijoittamalla hänet muihin tehtäviin. Valituksen mukaan hänet olisi voitu sijoittaa lastenvalvojan tai kuntoutusohjaajan tehtävään. Vastineen mukaan hänet olisi voitu sijoittaa palveluohjaajan tehtävään taikka hänen tehtävänkuvaansa olisi voitu muuttaa. Lisälausunnon mukaan Melan olisi voitu sijoittaa määräaikaisiin laitoshuoltajan tehtäviin.

Hallinto-oikeus toteaa, ettei viranhaltijalain 35 §:n 4 momentissa säädetystä uudelleensijoittamisvelvoitteesta seuraa, että työnantajan olisi irtisanomisen välttämiseksi muutettava viranhaltijan tehtävänkuvaa. Sen sijaan työnantajan on ennen irtisanomista selvitettävä, olisiko irtisanominen vältettävissä sijoittamalla viranhaltija muuhun virkasuhteeseen. Hallinto-oikeus toteaa edelleen, että uudelleensijoittamisvelvoite on voimassa koko irtisanomisajan. Melanin irtisanomisessa on noudatettu yhden kuukauden irtisanomisaikaa, joten mahdollisuuksia tarjota hänelle toista tehtävää on tullut arvioida tänä aikana.

Asiakirjoista ilmenee, että Melanin irtisanomisesta päättänyt viranhaltija on 6.3.2025 ja 8.4.2025 selvittänyt hyvinvointialueen rekrytointipalveluista, olisiko hyvinvointialueella tarjota Melanille muuta palvelussuhdetta hänen irtisanomisensa välttämiseksi. Sopivia virkasuhteita ei ole löytynyt, eikä Melanille näin ollen ole tarjottu muita virkasuhteita irtisanomisen välttämiseksi.

Hyvinvointialue on toimittanut hallinto-oikeudelle asiakirjan, josta ilmenee hyvinvointialueen rekrytoinnit maalिस-toukokuun 2025 välisenä aikana. Asiakirjan mukaan hyvinvointialueella ei ole ollut avoinna lastenvalvojan tehtäviä eikä myöskään mitään laitoshuoltajan tehtäviä. Hyvinvointialue on lisäksi lausunnossaan todennut palkanneensa viimeksi lastenvalvojan helmikuussa 2024 sekä siirtäneen vuoden 2025 alussa yhden henkilön yhteistoimintamenettelyn täytäntöönpanon perustella lakkautetusta tehtävästä lastenvalvojan tehtävään. Hallinto-oikeus toteaa, että Melanin irtisanominen

on perustunut viranhaltijalain 35 §:ään eikä saman lain 37 §:ssä säädettyyn kollektiiviseen irtisanomisperusteeseen. Hallinto-oikeus katsoo edellä esitetyn perusteella, että hyvinvointialueella ei ole ollut sellaisia lastenvalvojan tai laitoshuoltajan tehtäviä, joihin Melan olisi voitu sijoittaa irtisanomisensa välttämiseksi.

Edellä mainitusta rekrytointeja koskevasta asiakirjasta ilmenee myös, että hyvinvointialueella on ollut avoinna määräaikainen kuntoutusohjaajan tehtävä lasten ja nuorten terapiapalveluissa. Tehtävän hakijalta on edellytetty, että tämä on rekisteröityneenä Valviran ylläpitämään Terhikki-rekisteriin. Näin ollen hakijan on tullut olla laillistettu ammattihenkilö. Lisäksi asiakirjasta ilmenee, että hyvinvointialueella on ollut avoinna palveluohjaajan tehtävä ikääntyneiden palveluissa ja palveluohjaajan viransijaisuus omaishoidossa. Ensiksi mainitussa on edellytetty sosiaalihuollon ammattihenkilöstä annetun lain 8 §:n (925/2017) mukaista kelpoisuutta eli oikeutta harjoittaa sosionomin, geronomin ja kuntoutuksen ohjaajan ammattia Suomessa. Toiseksi mainitussa on myöskin edellytetty mainitun pykälän mukaista ammatinharjoittamisoikeutta. Lisäksi tehtävään on katsottu soveltuvaksi myös loppuvaiheen sosionomi-, geronomi- tai kuntoutusohjaajaopiskelija. Aluehallituksen lausunnossa on lisäksi esitetty, että kuntoutusohjaajan tehtävät liittyvät suoraan kuntoutuksen suunnitteluun, toteutukseen sekä asiakkaan ohjaukseen eikä tehtävän voida katsoa olevan sellainen, johon sosiaalityöntekijä olisi voitu sijoittaa irtisanomisen vaihtoehtona.

Hallinto-oikeus toteaa, että irtisanomisen sijasta tarjottavan toisen virkasuhteen on oltava sellainen, johon viranhaltija on tosiasiallisesti sijoitettavissa eli hänellä on oltava esimerkiksi tehtävän edellyttämä pätevyys ja tehtävän on muutoinkin oleva hänellä sopiva. Edellä mainituissa kuntoutusohjaajan tehtävissä on edellytetty ammatinharjoittamisoikeutta, jota Melanilla ei ole ollut. Lisäksi yhteen kuntoutusohjaajan tehtävään on katsottu soveltuvaksi myös tiettyjen opintojen loppuvaiheessa olevat opiskelijat. Hallinto-oikeus katsoo, etteivät kysymyksessä olevat tehtävät ole olleet sellaisia, joita sosiaalityöntekijän ammattipätevyyden menettäneelle Melanille olisi tullut tarjota hänen irtisanomisansa välttämiseksi.

Rekrytointeja koskevasta asiakirjasta ilmenee vielä, että hyvinvointialueella on ollut avoinna palveluohjaajan tehtävä vaativan tuen osaamiskeskuksessa. Tehtävään on edellytetty soveltuvaa sosiaalihuollon korkeakoulututkintoa (esimerkiksi sosionomi, AMK) ja lisä- ja täydennyskoulutusta esimerkiksi nepsy-valmennuksesta tai autismiohjauksesta. Aluehallituksen lausunnossa on todettu, että Melanin ammatinharjoittamisoikeuden menettäminen on vaikuttava seikka muun soveltuvan tehtävän arvioinnissa irtisanomisen yhteydessä. Valvira on katsonut, ettei valittajalla ole edellytyksiä toimia sosiaalityöntekijän ammatissa sillä virheellinen toiminta tai tehtävien laiminlyönti on katsottu luonteeltaan vakavaksi. Lisälausunnossa osa tehtävistä, jotka eivät ole ammattihenkilötehtäviä on edellyttänyt sellaista osaamista, ettei tehtävä voi tulla kyseeseen valittajan osalta. Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa ei ole käynyt ilmi, onko Melanilla edellä mainitussa palveluohjaajan virassa vaadittavaa lisä- tai täydennyskoulutusta. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että kysymyksessä on ollut vaativan tuen

osaamiskeskuksen sijoittuva tehtävä, hallinto-oikeus katsoo, ettei myöskään tätä tehtävää ole tullut tarjota sosiaalityöntekijän ammattipätevyyden menettäneelle Melanille hänen irtisanomisensa välttämiseksi.

Selvittämisvelvollisuuteen liittyvä valitusperuste

Aluehallituksen valituksenalaisen oikaisuvaatimus päätöksen mukaan päätöksenteon liitemateriaalina on ollut Melanin oikaisuvaatimus viranhaltijan irtisanomista koskevaan päätökseen sekä oikaisuvaatimuksen täydennys.

Melan on esittänyt, että aluehallituksen oikaisuvaatimus päätös on syntynyt puutteellisen selvityksen perusteella, koska aluehallitukselle ei ole ennen päätöksen tekemistä ollut käytössään muun ohella irtisanomisasiassa tehtyä kuulemismuistiota eikä irtisanomisesta tehtyä viranhaltijapäätöstä. Vastineen mukaan aluehallitukselle on tämän johdosta annettu ymmärtää, että kuulemisessa ja irtisanomispäätöksessä olisi tuotu esiin kaikki Melanin viranhoidossa väitetysti olleet epäkohdat. Lisävastineen mukaan aluehallitus ei puutteellisen tiedon takia ole voinut tarkastaa, mihin Melanin irtisanominen on perustunut.

Valituksenalaisen oikaisuvaatimus päätöksen esittelytekstissä on muun ohella todettu, että Melanin irtisanomisperusteena on ollut se, ettei hänellä ole sosiaalityöntekijän virassa vaadittavaa ammatinharjoittamisoikeutta toimia sosiaalityöntekijänä. Aluehallituksella on asian esittelyn perusteella ollut muun ohella irtisanomispäätöksestä ilmenevä tieto siitä, mihin Melanin irtisanominen on perustunut eikä aluehallituksen päätös näin ollen ole syntynyt puutteellisen selvityksen perusteella.

Yhteenveto

Vastuuyksikön päällikön päätös 9.4.2025 ja aluehallituksen oikaisuvaatimus päätös 17.6.2025 eivät ole valituksessa esitetyillä perusteilla syntyneet virheellisessä järjestyksessä. Vastuuyksikön päällikkö ja aluehallitus eivät ole näillä päätöksillä ylittäneet harkintavaltaansa ja siten toimivaltaansa, eivätkä nämä päätökset ole muillakaan valituksessa esitetyillä perusteilla lainvastaisia.

Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva toissijainen vaatimus

Sovellettavat ja asiaan liittyvät säännökset sekä lain esityöt

Viranhaltijalain 53 §:n 1 momentin mukaan sen estämättä, mitä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa säädetään, on kunnallisvalituksen tai aluevalituksen tehnyt asianomainen viranhaltija tai muu henkilö, jonka on katsottava tehneen valituksen viranhaltijan puolesta, vaadittaessa velvoitettava korvaamaan työnantajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, mikäli valitus koskee tässä

laissa tarkoitettua asiaa eikä valitusta hyväksyttyä. Vastaavasti viranomainen on velvoitettava korvaamaan kunnallisvalituksen tai aluevalituksen tehneen asianosaisen kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, mikäli päätös valituksen johdosta osittain tai kokonaan kumotaan.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:ssä on määritelty oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuuden yleiset perusteet.

Hallintolain 64 §:n 1 momentin mukaan hallintoasiassa kukin vastaa omista kuluistaan. Saman pykälän 2 momentin jälkimmäinen virke on informatiivinen säännös siitä, että valtion varoista myönnettävästä oikeudellisesta avusta säädetään oikeusapulaissa.

Oikeusapulain 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan oikeusavun myöntäminen vapauttaa edun saajan velvollisuudesta suorittaa palkkiota ja korvausta tämän lain nojalla määrätylle tai hyväksytylle avustajalle kokonaan tai osittain sen mukaan kuin oikeusapupäätöksessä todetaan.

Oikeusapulain 17 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan yksityiselle avustajalle vahvistetaan kohtuullinen palkkio tarpeellisista toimenpiteistä niihin käytetyn ajan perusteella. Saman pykälän 2 momentin mukaan siltä osin kuin oikeusapua annetaan tämän lain nojalla avustaja ei saa omavastuuosuuden lisäksi periä muuta palkkiota tai korvausta oikeusavun saajalta. Muu sopimus on mitätön.

Oikeusapulain säätämiseen johtaneessa hallituksen esityksessä (HE 82/2001 vp) on oikeusapulain 17 §:n 2 momenttia koskeissa yksityiskohtaisissa perusteluissa muun ohella todettu, että avustaja ei siten voisi veloittaa asiakastaan niistä toimenpiteistä, joista tuomioistuimien on määrännyt suoritettavaksi hänelle korvausta valtion varoista, eikä myöskään sellaisista toimenpiteistä, joita tuomioistuimien ei ole pitänyt tarpeellisina.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Valittajalle on myönnetty oikeusapua tässä hallinto-oikeudessa käsiteltävässä asiassa (lyhyt diaarinumero 1265/2025) ilman omavastuuosuutta lukuun ottamatta ajanjaksoa 1.–31.10.2025, jolta ajalta hänen perusomavastuunsa on 100 prosenttia. Oikeusapupäätöksessä 19.12.2025, jossa oikeusavun alkupäivämääräksi on määritelty 14.4.2025 ja oikeusavulle on asetettu 80 tunnin katto, on nimenomaisesti todettu, että oikeusavun myöntäminen vapauttaa edun saajan velvollisuudesta suorittaa palkkiota ja korvausta tämän lain nojalla määrätylle tai hyväksytylle avustajalle kokonaan tai osittain sen mukaan kuin oikeusapupäätöksessä todetaan, mikäli avustaja on määrätty.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:ssä tarkoitettuina oikeudenkäyntikuluina voidaan korvata vain oikeudenkäyntivaiheen kuluja. Hakijan avustajaksi määrätyn OTM Elias Thuresonin palkkiovaatimus on selostettu jäljempänä kohdassa oikeusapu. Kuluerittelystä ilmenee, että 15.–16.4.2025 alkaen on käyty läpi oikaisuvaatimusluonnosta. Siten kulujen ajalta

15.–16.4.2025 on katsottava koostuvan asian käsittelystä hyvinvointialueella aiheutuneista kuluista, joilta osin valittajalla ei oikeusavusta tai sen puuttumisesta riippumatta ole oikeutta saada korvausta hyvinvointialueelta, sillä hallintolain 64 §:n 1 momentin mukaan hallintoasiassa kukin vastaa omista kuluistaan. Hallintomenettelystä aiheutuneita kuluja ei siten voida korvata oikeudenkäyntikuluina.

Hallinto-oikeus toteaa, että oikeusapua korvauksetta lukuun ottamatta ajanjaksoa 1.–31.10.2025 saanut valittaja ei vastaa osaksikaan avustajan palkkiosta lukuun ottamatta ajanjaksoa 1.–31.10.2025.

Kun otetaan huomioon asiassa annettu ratkaisu ja viranhaltijalain 53 §:n 1 momentti, valittajan oikeudenkäyntikuluvaatimus on hylättävä siltä osin kuin se koskee palkkiovaatimusta (24., 27. ja 29.10.2025) ajanjaksolta 1.–31.10.2025.

Valittajan toissijainen hyvinvointialueeseen kohdistuva oikeudenkäyntikuluvaatimus on edellä esitetyin perustein hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Laki hyvinvointialueesta 138 § 2 mom ja 140 § 2 mom

Laki kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta 40 § 1 mom ja 50 § 1 mom

Oikeusapu ja oikeudenkäyntiavustajan palkkio

Teemu Melanille on myönnetty oikeusapua koskien valituksenalaista aluehallituksen päätöstä 17.6.2025 ilman omavastuuosuutta lukuun ottamatta ajanjaksoa 1.–31.10.2025, jolta ajalta hänen perusomavastuunsa on 100 prosenttia. Melanin avustajaksi määrätty OTM Elias Thureson on vaatinut Melanin avustamisesta hallinto-oikeudessa palkkiota 43,80 tunnin ajankäytön perusteella yhteensä 6 784,53 euroa (sis. alv) ajalta 15.4.2025–22.7.2026. Palkkiovaatimus sisältää varauksen jälkitoimiin yhdeltä tunnilta. Laskuerittelyn mukaan avustaja on vaatinut päämiehensä velvoittamista korvaamaan hänelle oikeusavun omavastuuosuuden. Päämies ei ollut hyväksynyt laskua. Hallinto-oikeus on varannut Melanille tilaisuuden lausua omavastuuosuuteensa liittyen laskun oikeellisuudesta, ja hän ilmoittanut hyväksyvänsä laskun.

Hallinto-oikeus toteaa, että palkkiovaatimuksesta 0,5 tuntia käsittäen 60 euroa kohdistuu aikaan ennen valituksenalaista päätöstä eikä hallintotuomioistuimessa käsiteltävässä asiassa myönnetty oikeusapu oikeusapulain 13 §:n 3 momentin nojalla käsitä näitä asian aikaisempia toimenpiteitä.

Oikeusavun palkkioperusteista annetun valtioneuvoston asetuksen (palkkioasetus) 3 §:n mukaan avustajan palkkiota maksetaan muun ohella

asiaan valmistautumisesta. Palkkioasetuksen 4 §:n 1 momentin valmistautumisesta palkkio maksetaan sen ajankäytön perusteella, jota voidaan pitää asian laatuun ja laajuuteen sekä suoritettuihin toimenpiteisiin nähden hyväksyttävänä.

Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa on ollut kysymys Melanin irtisanomisesta, sillä perusteella, että hän on menettänyt oikeutensa harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia. Valittaja on toimittanut hallinto-oikeudelle laajoja kirjelmiä, joissa on esitetty myös sellaista selvitystä, jolla ei ole asiassa oikeudellista merkitystä. Tämä sekä asian laatu ja laajuus muutoin huomioon ottaen Thuresonin palkkiovaatimus on liiallinen. Näin ollen ja ottaen huomioon se, mitä edellä on todettu siitä, ettei oikeusapu kata asian aikaisempia toimenpiteitä, hallinto-oikeus vahvistaa Thuresonin hyväksyttäväksi palkkioksi tarpeellisista toimenpiteistä 25 tunnin ja 120 euron tuntipalkkion mukaan lasketut 3 000 euroa ja arvonlisäveron määräksi 765 euroa eli yhteensä 3 765 euroa. Muilta osin palkkiovaatimus hylätään.

Hallinto-oikeus toteaa edelleen, että palkkiovaatimuksesta 309,60 euroa 2,58 tunnin ajankäytön perusteella kohdistuu omavastuuosuutta koskevaan aikaan. Valittajan omavastuuosuus huomioon ottaen hallinto-oikeus määrää, että Thuresonille maksetaan valtion varoista palkkiona 2 690,40 euroa ja arvonlisäveron osuutena 686,05 euroa. Valtion varoista maksetaan siten Thuresonille yhteensä 3 376,45 euroa. Mainittu määrä jää valtion vahingoksi.

Hallinto-oikeus velvoittaa Melanin suorittamaan Thuresonille omavastuuosuutenaan palkkiota 309,60 euroa ja arvonlisäveroa 78,95 euroa eli yhteensä 388,55 euroa.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Oikeusapulaki 5 § 1 mom, 17 § 1 mom ja 20 §

Valtioneuvoston asetus oikeusavun palkkioperusteista 1 § 1 mom 1 kohta, 2 §, 4 a § ja 6 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (Aluevalitus).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeustuomarit Tiina Forsten, Salla Pieniniemi, ja Jukka Vanto. Asian on esitellyt Salla Pieniniemi.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu ja tulostettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmästä.

Jakelu

Päätös tavallisena tiedoksiantona sähköisesti

Teemu Melan
Asiamies: OTM, luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja Elias Thureson
Oikeudenkäyntimaksu 310 euroa

Satakunnan hyvinvointialueen aluehallitus, jonka on hyvinvointialueesta annetun lain 147 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoitettava päätöksestä

Hallinto-oikeuden yhteystiedot

Turun hallinto-oikeus
Sairashuoneenkatu 2–4 (PL 32), 20101 Turku
turku.hao@oikeus.fi
Puh. 029 56 42400
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>